

De stiefvader van Kuifje

Het Hergé Museum wijdt een tentoonstelling aan Raymond Leblanc, een verzetsstrijder die uitgever werd.

VAN ONZE MEDEWERKER
TOON HORSTEN

Verstandshuwelijken blijken soms te werken. De verbintenis tussen uitgever Raymond Leblanc en Hergé was er zo eentje. Leblanc was een voormalig verzetsstrijder met commerciële flair. Hergé van zijn kant had voor de door de Duitsers gecontroleerde versies van *Le Soir* en *Het Laatste Nieuws* gewerkt en was zijn burgerrechten kwijt. In 1946 stichtte Leblanc het weekblad *Kuifje*, nadat hij eerst Hergé had wittenwassen. Het was het begin van een turbulent, maar uiteindelijk geslaagd verstandshuwelijk. Het Hergé Museum in Louvain-la-Neuve wijdt, op het moment dat Leblanc zijn honderste verjaardag zou hebben gevierd, een tentoonstelling aan de samenwerking.

De lancering van het weekblad *Kuifje* was voor Leblanc de start van een geslaagde carrière als uitgever en ondernemer. Hij stichtte stripuitgeverij Le Lombard, lanceerde met Publiart ook een publi-

citeitsagentschap dat met stripfiguren werkte en wilde met de Brusselse tekenfilmstudio Belvisio de concurrentie met Disney aangaan.

Dikwijls fungeerde Hergé daarbij als klankbord, even vaak verschilden ze radicaal van mening. 'Het verschil tussen Leblanc en Hergé?', zegt Guy Dessicy, indertijd de eerste medewerker van Hergé. 'Leblanc hield van alles wat goed verkocht. Hergé liet ook artistieke overwegingen meespelen, Leblanc had daar geen noemenswaardige last van.'

Dikwijls fungeerde Hergé als klankbord van Leblanc, even vaak verschilden ze radicaal van mening

Op de tentoonstelling is dat in ieder geval goed te zien. Veel voorbeelden van campagnes van Publiart worden getoond. Ze zijn interessant, omdat Publiart met name alle groten van de Belgische en Franse strip werkte, maar de belangrijkste overwegingen waren duidelijk in de eerste plaats commercieel. Bakens werden er

niet verzet, geniale campagnes leverde het niet op.

Het verhaal van de relatie Leblanc-Hergé is daarmee wellicht ook interessanter dan de tentoonstelling zelf. De tekstpanelen zagen we eerder al op twee andere expo's hangen (ze dragen er ook de sporen van), dat is jammer. Wel mooi is dat het bureau van Leblanc naar Louvain-la-Neuve is overgebracht, net als de oorspronkelijke maquette van de Kuifjebuilding aan het Brusselse Zuidstation. In dat gebouw bracht Leblanc al zijn verschillende activiteiten samen.

Gezien het medewerkersbestand van de verschillende bedrijven van Leblanc, was er veel meer mee te doen dan deze vrij veilige selectie, waarbij afdrucken van covers van het weekblad de toon zetten. Of misschien is het gewoon dat de expo niet bijzonder uit de verf komt naast de vaste opstelling van het Hergé Museum, nog altijd een van de mooiste musea van het land. *Vaut le détour*, dit museum. Met de Raymond Leblanc-expo als een interessant extraatje zonder meer.

'Een eerbetoon aan Raymond Leblanc' ★★★★★.
Musée Hergé, Louvain-la-Neuve, nog tot 31 juli.

